- 86 -

TÂRIK SÛRESİ

Mushaf'taki sıralamaya göre kitabımızın 86., Nüzûl sıralamasına göre 36., Mufassal sûreler kısmının on birinci grubunun ikinci sûresi olan Târık sûresi, Mekke'de nâzil olmuştur. Âyetlerinin sayısı 17'dir.

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla"

Hamd yalnız ve yalnız âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salât ve selâm Allah'ın Rasûlü'ne, O'nun pâk aile halkına ve ashabına olsun. Rabbimiz bizden kabul buyur. Çünkü sen her şeyi işitensin, her şeyi bilensin.

"Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla"

1. "Göğe ve gece ortaya çıkana andolsun. 2. Gece ortaya çıkanın ne olduğunu sen bilir misin? 3. O, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır. 4. Üzerinde gözetici olmayan kimse yoktur. 5. Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın. 6-7. O, erkek ve kadının beli ile göğüsleri arasında atıla gelen bir sudan yaratılmıştır. 8-9. Şüphesiz Allah, gizliliklerin ortaya çıkacağı gün, insanı tekrar yaratmaya Kâdirdir. 10. O gün, insanın gücü de, yardımcısı da olmaz. 11-12. Yağmurun dönüşünü sağlayan göğe ve yarılan yeryüzüne andolsun ki. 13. Doğrusu bu Kur'an kesin bir sözdür. 14. O, eğlence için değildir. 15. Gerçekten onlar düzen kuruyorlar. 16. Ben de bir düzen kurmaktayım. 17. Ey Muhammed! Sen inkârcılara mehil ver; onlara mukabeleyi biraz geri bırak."

Bu haftaki tanıyacağımız sûre Târık sûresi. Mekke'de nâzil ol-muş Mekkî sûrelerin karakteristik özelliklerini taşıyan bir sûre. Kur'an-ı Kerîm'in seksen altıncı sûresi. On yedi âyettir. Mekkî sûrelerden olup, Beled sûresinden sonra nazil olmuştur. Adını ilk ayetinden geçen "Târık" kelimesinden almıştır.

Öteki Mekkî sûreler gibi yine Rabbimiz yeminle söze başlıyor. Sinesinde sayısız Târık'ı, milyarlarca parlak yıldızı barındıran semaya yeminle söze başlıyor. Hem semaya ve onun süsü olan yıldızlara dik-kat çekiliyor hem de yeminlerden sonra gelecek önemli konuya insan-ların zihinleri hazırlanıyor. Semaya ve semanın ziynetlerine yemin e-dildikten sonra bu yeminlerin cevabı olarak insanın başıboş olmadığı, sürekli kendisini kontrol eden muhafızların bulunduğu, her anının tespit edildiği ortaya konuyor. Sonra yine âyetlere dikkat çekiliyor.

Ama bu defaki âyetler öncekilerin aksine enfüsümüzden, ken-dimizden, kendi varlığımızdan, yaratılışımızdan âyetler. Ondan sonra öldükten sonra dirilmeye, ölüm ötesi hayata dikkat çekiliyor. Bu âyet-lerin sahibi olan Allah

mutlaka ölümden sonra sizleri diriltmeye de güç yetirendir buyurulduktan sonra buna deliller arz edilir. İnsanı bir damla sudan yaratan, örneksiz yaratan, buna muktedir olan Allah onu yeni-den diriltemez mi? İlk defa yaratan ikinci defa yaratamaz mı? Buyuru-larak insanlar bu konuda düşünmeye dâvet ediliyor.

Daha sonra diriliş sonrası olacaklara dikkat çekiliyor. Tüm sır-ların, esrar perdelerinin açılacağı, tüm sırların deşifre edileceği ve bu hengamede insanın ne bir yardımcısı ne de destekçisinin olmayacağı vurgulanır. Ve en sonunda da bu haberin dehşetiyle irkilen ve acaba ne yapmak lazım? Nasıl hareket edelim de bu korkunç günde kendi-mizi kurtaralım? diyenlere de çare gösterilir. Hayatın kendisiyle dü-zenleneceği, tüm problemlerin çözümleneceği hayat programı olarak, hakkı bâtıldan, doğruyu yanlıştan ayırıcı tek çare olarak Kur'an ortaya konur.

Kur'an ile hareket ederseniz kurtulursunuz, değilse siz bilirsi-niz. Unutmayın ki Allah imhal eder ama asla ihmal etmez. Mühlet verir ama asla ihmal etmez. Hem dünyada hem de âhirette helâkinize ha-zır olun tehdidiyle sûre son bulur.

İnşallah sûrenin âyetleri üzerinde hızlı bir gezinti yapıp âyetleri tanımaya geçelim. Sûrede Allah Teâlâ, Kur'an ayetlerini yalanlayan kâfirlere, insanın güç açısından ne kadar önemsiz ve hakir olduğunu haber vermekte, peşinden Kur'an'ın vasıflarını açıklamakta, sonra da Resulullah (s.a.s)'e inkârcılara mühlet vermesi emredilmektedir. İki bölümden oluşan sûrenin her iki bölümü de kasem ile başlamaktadır. Birinci bölümün başlangıcında göğe ve gece ortaya çıkana (Târık) ka-sem edilmektedir. İkinci bölüm ise; "Dönüş yeri olan göğe" yemin edi-lerek başlamaktadır. İlk bölümdeki yeminden sonra insanı ve amellerini koruyan meleklerin varlığı belirtilmekte; peşinden, insanın yaratılışının ilk basamağı ikinci kasemden sonra ise, Kur'an'ın ciddi ve hak ile batılı birbirinden ayıran ilâhi bir kitap olduğu dile getirilmektedir.

ilk âyetlerde göğe ve gece ortaya çıkan bir yıldıza yemin edil-mekte ve gece ortaya çıkan şeyin ne olduğu açıklanmaktadır. "Göğe ve gece ortaya çıkana (Târık) yemin olsun. Sen gece ortaya çıkanın ne olduğunu nereden bileceksin? O, ışığıyla karanlıkları delen bir yıl-dızdır" (1-3).

Allah Teâlâ göğe, oradaki yıldızlara yemin ederek, her insanın üzerinde, O'nun emriyle hareket eden bir gözetleyicinin varlığını kesin olarak vermektedir. Kaseme cevap olması acısından bu mana, te'kid edilmiş gerçeğin bildirilmesidir. Bütün insanlar, Allah tarafından tayin edilmiş görevli melekler tarafından sürekli gözetlenirler. Yapılan ve yapılması gerektiği halde yapılmayan her şeyi tespit ve kaydederler. Bunun anlamı şudur: Kainatta olduğu gibi yeryüzünde de bir başıboş-luk yoktur, yani insanlar kendi hallerinde terkedilmiş değillerdir.

Allah Teâlâ bu gerçeği; "Her insanın üzerinde muhakkak bir murakabe edici vardır." (4) ifadesiyle tebliğ etmektedir. Kasemle teyit edilen bu ayet, herkes için çok büyük ve dehşet verici bir uyarıyı taşımaktadır. Bu gerçeği idrak eden kimse, hiç kimsenin görmediği bir yerde dahi olsa, yaptığı şeylerin sürekli gözetildiğinin ve gelecekte mükâfatlandırılmak veya cezalandırılmak için bütün işlerinin kaydedildiğinin bilincinde olarak hareket edecektir.

Daha sonra insanoğlunun bizzat kendi yaratılışına bakması, geldiği yeri ve şeklini görerek ikinci yaratılışının hiç de zor bir şey ol-madığını idrak etmesi için yol gösterilmektedir. İnsan neden yaratıldı-ğına bir baksın. O, bel kemiği ile göğüs kemiği arasından çıkan taz-yikli bir sudan yaratılmıştır. Şüphesiz Allah, insanı öldükten sonra di-riltmeye kadirdir" (5-8).

Her nefis için gözetleyici tayin eden Allah Teâlâ, insanların gizli olarak işledikleri şeylerin kıyamet gününde tek tek ortaya çıkarılacağını ve o günde insanoğlunun güçsüz bir şekilde teslim olmaktan başka bir şey yapamayacağını ve hiç kimseden de yardım alamayacağını haber vermektedir: "Sırların ortaya döküleceği gün, insanın ne bir gücü ne de bir yardımcısı vardır" (9-10).

Öldükten sonra tekrar dirilmeyi ve sonrasındaki olayları kabul etmeyen veya bu konuda şüphesi bulunan kimselere bu işte şek ve şüpheye yer olmadığı, ahiret hayatının kesin ve mutlak bir gerçek ol-duğu, göğe ve yere kasem edilerek bildirilmektedir. "Andolsun o dö-nüş yeri olan göğe ve yarılan yere ki, muhakkak o kesin bir hüküm-dür. O bir eğlence değildir" (11-14).

Müşrikler, Kur'an ayetlerinin insanlara ulaştırılmasını engelle-mek için çeşitli yollara başvuruyorlar, İslam'ın nurunu söndürmek ve insanları şüpheye düşürmek için akıl almaz iftiralarla müslümanlara karşı karalama kampanyaları tertipliyorlardı. Allah Teâlâ, onların bü-tün tertiplerinin boşa çıkarılacağını ve önüne geçmeye çalıştıkları İs-lâm davasının, her şeye rağmen takdir edilmiş hedefine ulaşacağını ve kafirlerin kısa bir zaman sonra kendilerine haber verilen sözle kar-şılaşacaklarını bildirmektedir. "Onlar, tuzaklar kuruyorlar. Ben de bir düzen kurmaktayım. Ey Muhammed! Sen o kâfirlere mühlet ver. On-lara az bir zaman tanı" (15-17).

Evet bu kısa özetten sonra sûrenin âyetlerini birer birer tanıya-lım inşallah:

1. "Göğe ve gece ortaya çıkana andolsun."

Semâya ve Târık'a yemin olsun ki! Gökyüzüne ve sabah yıldızına yemin olsun ki! Semâya ve geceleyin gelene yemin olsun ki! Semâya ve geceleyin görünüp gündüzün kaybolan, gizlenen parlak yıldızlara yemin olsun ki! Işıkları,

aydınlıkları, karanlıkları delen, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kurtaran, yol bulmanızı sağlayan parlak yıldızlara yemin olsun ki! Târık, yıldız demektir. Bir yıldız veya geceleyin ortaya çıkan anlamına tüm yıldızların ismidir bu.

Rabbimiz iki âyeti üzerine yemin ediyor. Semâ âyeti ve yıldız âyeti. Sonra Târık'ın önemine ve büyüklüğüne dikkat çekmek için buyuruluyor ki:

2. "Gece ortaya çıkanın ne olduğunu sen bilir misin?"

Peygamberim! Târık'ın ne olduğunu sen bilir misin? Târık'ın ne olduğunu sen nerden bileceksin? Dinle öyleyse onu sana ben anlatayım kalıbında bir âyet. Kur'an-ı Kerîm'de ***"Vema yüdrîke"*** kalıbıyla gelen konunun Rabbimiz tarafından anlatıldığını, ama ***"Vema edrake"*** kalıbıyla ortaya konulan konunun anlatılmadığını, bilinmez-liğini anlıyoruz. Bir de bu ifadenin konunun büyüklüğüne delâletini anlıyoruz. Ama elbette bu tür konular bu varlıkların sahibi ve yaratıcısından öğrenilecektir. Başka hiçbir kaynaktan öğrenme imkânımız yoktur. Bakın Allah tanıtıyor Târık'ı:

3. "O, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır."

O, sakıp bir Necm'dir. Aydınlığı, ışığı çok uzaktan gelen, çok yüksek, karanlığı delen yıldızdır, yıldızlardır. Evet Rabbimiz yıldızlara da yemin ediyor. Tıpkı Vakıa sûresindeki:

"Hayır; yıldızların yerleri üzerine yemin ederim ki bunun ne büyük bir yemin olduğunu bir bilseniz!"
(Vakıa 75,76)

Evet bu büyük yeminden ve bu yeminle bizim dikkatlerimizi çektikten sonra Rabbimiz bakın söyleyeceğini şöylece söylüyor. Yani bu yeminlerin cevabı bakın şuymuş:
4. "Üzerinde gözetici olmayan kimse yoktur."

Evet hiç kimse, hiçbir kul yoktur ki onun başında onu koruyan, onun yaptıklarını tek tek kaydeden, tespit eden, muhafaza eden bir melek olmasın. İnsan bir tek saniye bile başıboş değildir. Sürekli kontrol altındadır. Sadece insan değil, büyük küçük tüm varlıklar Allah'ın murâkabesi, koruması ve lütfu sayesinde hayatlarını sürdürmektedirler. Yaratılışlarını da, yaratılış sonrası yaşayışlarını da sağlayan Allah'tır.

Gaf sûresinde de bu konu şöyle anlatılır:

“Andolsun ki insanı Biz yarattık; nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz; Biz ona şahdamarından daha yakınız. Sağında ve solunda, onunla beraber oturan iki alıcı melek, yanında hazır birer gözcü olarak söylediği her sözü zapt ederler.”

(Kaf 16-18)

Allah, kuluna şah damarından daha yakındır. İçinden geçirdiklerinin tümünü Allah bilmektedir. Hayatımızın tümünde bizler Rab-bimizin kontrolü ve murâkabesi altındayız. Tüm vücudumuza, tüm ha-yatımıza, tüm hareket ve eylemlerimize onun yasaları hakimdir. Hayatımız, varlığımız, varlığımızı sürdürmemiz, yememiz, içmemiz, üşüme-miz, acıkmamız, yatmamız, uyumamız, oturmamız, kalkmamız, kalbi-mizin çalışması, kanımızın hareket etmesi hep O’nun yasası gereğidir.

İnsan her şeyiyle Allah’ın hâkimiyeti altındadır. İnsan her şeyiyle Allah’ın hâkimiyetine mahkumdur. Alıp verdiği nefesler bile Onun kontrolü, izni ve hâkimiyetine tabidir. Her şey O’nun gücü ve tasarru-fu altındadır. Her şey O’na boyun eğmiştir. O Kahhâr olan, mutlak güç ve kuvvet sahibi olan Allah sizin üzerinize koruyucular göndermektedir. Sizlerin yeryüzünde yaşadığınız sürece işlediğiniz tüm amelleri tespit etsinler, sizi görüp gözetsinler, sizin amellerinizi yazıp muhafaza etsinler ve de sizleri korusunlar diye meleklerini göndermektedir. Ra’d sûresinde de bu konu şöyle anlatılır:

“Onların her birini önünden ve arkasından izleyen melekler vardır. Onu Allah’ın emriyle korurlar.”

(Ra’d 11)

Bunlar Hadisin beyanıyla hafaza melekleridir ki, kulları onlara gelebilecek kötülüklerden muhafaza ederler. Bir de Kirâmen Kâtibîn melekleri vardır. İnsan yaşadığı sürece ne yapmışsa, ne söylemişse, ne yapmayı ve ne söylemeyi niyet edip içinden geçirmişse tamamını yazıp kaydetmekle görevli meleklerdir bunlar. Gâf sûresi de bunu anlatır:

“İnsan hiç bir söz söylemez ki yanı başında onu zapteden bir melek bulunmasın.”

(Gâf 18)

İnfitâr’da da şöyle buyurulur:

“Muhakkak ki üzerinizde koruyucu melekler vardır. Şerefli yazıcılar her yaptığınızı bilmektedirler.”

(İnfitâr 10-12)

İşte bütün bunlar Allah'ın sizin üzerinizde hâkimiyetini, Kahhâr oluşunu, sizi kendi halinize bırakmayıp sürekli sizinle diyalog halinde oluşunu, sizin hayatınıza karıştığını ve sizin her anınızı kontrol ettiğini gösterir. Hiç kimse bir tek saniye bile kendi başına değildir. İnsanın her hareketini kontrol eden, her nefesini sayan melekler vardır yanında. Zaten İslâm'daki melek inancının odak noktası da budur işte. Yani öyle bir Allah'a inanacağız ki melekleri vasıtasıyla sürekli bizimle diyalog halinde olan bir Allah'tır O.

Böyle kimilerinin iddia ettikleri gibi dünyayı yaratmış, yorulmuş, köşesine çekilmiş, dünyayla ilgilenmeyen ve ne haliniz varsa görün, bildiğiniz gibi yaşayın diyen bir Allah değil. Evet böyle bir Allah'a inanacağız. Değilse nasıl yaşarsanız yaşayın beni ilgilendirmez! Hukukunuz, ticaretiniz, kılık-kıyafetiniz, eğitiminiz, siyasal yapılanmanız, kazanmanız, harcamanız nasıl bilirseniz öyle olsun, beni ilgilendirmez diyen bir Allah değil. Melekleri olan ve bu melekleri vasıtasıyla yeryüzünde aranızdan seçtiği kullarına vahiy gönderen, bununla bizi sorumlu tutan, ne yapacağımızı, nasıl yaşayacağımızı, nasıl bir hayat programı takip edeceğimizi bize ulaştıran bir Allah'a iman edeceğiz.

Bu âyetten anlıyoruz ki insan tüm hayatı boyunca Allah'la beraberdir. Yaratıcısı, sürekli onunla beraberdir. Sürekli onun üzerinde hakim ve gözetleyicidir. Yalnız değildir o. Yaratıcısının kendisi adına seçtiği hayat programından habersiz bir hayat yaşayamaz. Meleklerden de bu insan kesinlikle kendisini soyutlayamaz.

Bundan sonra Rabbimiz enfüsümüzdeki âyetlere dikkat çekecek. Rabbimiz bize hem âfâkta hem de bizzat kendi içimizde delillerini gösteriyor ki hem kendi gücünü, kudretini anlayalım, hem bu kitabın hak bir kitap olduğunu anlayalım, hem de yaşadığımız bu hayatın so-nunda Rabbimizin bizi diriltip hesaba çekeceğini anlayalım diye. Kur'-an-ı Kerîm'in çeşitli yerlerinde Rabbimizin insanın bizzat kendi içinde, kendi vücudunda var olan âyetlerine dikkat çektiğini görüyoruz. Dışımızdaki âyetlerine dikkat çektikten sonra Rabbimiz şimdi de enfüsü-müzdeki, içimizdeki âyetlere dikkat çekecek. Bizi bizdeki âyetleri üzerinde düşünmeye çağıracak:

5. "Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın. O, erkek ve kadının beli ile göğüsleri arasında atıla gelen bir sudan yaratılmıştır."

İnsan neden yaratıldığına bakmıyor mu? Hor, hakir bir damla sudan yaratıldığını bilmiyor mu bu nankör insan? Nasıl da unutuyor bu nankör insan atılmış bir damla sudan yaratıldığını? Eline değdiği, elbisesine bulaştığı zaman yıkama lüzumu duyacağı bir damla meniden meydana gelmedi mi? Ananın ve babanın malum yerlerinden çı-kan bir damla nutfeden, bir damla meniden yaratıldığını ne çabuk u-nutuyor bu insan? Nasıl unutuyor da kendisini bir şey

zannedip Rab-bine kafa tutmaya kalkışıyor? Neyine güveniyor? Baba ihlilindeyken, ana rahmindeyken onu kim korudu? Ana rahmini kim emin bir istikrar mahalli kıldı? Atılıp gitmekten, telef olup gitmekten kim korudu onu? Veya aklı başında değilken, bebekken, acizken, güçsüzken, kendini bile korumaktan acizken şimdi biz ona gücünü, bilgisini verirken bize karşı gelsin diye mi veriyoruz bütün bunları ona? Bizim kendisine verdiklerimizi nankörce bize düşmanlıkta mı kullanıyor? Sonra da onu in-san haline çevirmişiz, üstelik tesviye de etmişiz; gözünü, kulağını, elini, ayağını, aklını, fikrini, ferasetini vermişiz ona, sonra da onu erkek ve dişi yapmışız.

Allah, insanı atılan bir damla kandan yaratmıştır. İnsanın aslı budur. Bu su, sulb ve teraib arasından çıkmaktadır. Sulb, bel kemiği, teraib de kaburga kemiğidir. Erkeğin ve kadının suları buradan gelmektedir. İnsanın yaratıldığı bu maddeye dikkat çekilişini şöyle anlamaya çalışıyoruz: Allah karşısında bilgi iddiasında bulunanlar, Allah karşısında güç iddiasında bulunarak Allah'a kafa tutmaya kalkışanlar, yaratıcılarının yasalarını görmezden gelenler, Rablerinin istediği ha-yatı yaşamayanlar, Rablerinin kitabına karşı kayıtsız kalanlar şu ger-çeği hiçbir zaman unutmamalıdır.

Sen ki basit bir varlıktın, hiçbir şey bilmiyordun, akılsız, idraksiz elsiz ayaksız bir damla su idin! Ana rahmine atılmış bir damla kan. Bu durumdayken seni orada koruyan, seni yaratan, sana seni tanıtan, sana çevreni tanıtan, sana şuur ve bilgi veren, sana Allah'ı tanıma im-kânı veren, seni adam eden Rabbini nasıl unutuyorsun? Nasıl oluyor da o Rabıtan gelen bilgilerle bilgilenmeyi bırakıp ta başkalarının bilgilerini bilgi kabul ediyorsun? O Rabbe karşı nasıl nankör davranabiliyorsun? Onun kitabına karşı nasıl ilgisiz kalabiliyorsun? Düşünsene, basit bir kan pıhtısının gücü ne ki? Bir damla basit kan parçasının gü-cü, değeri ne olabilir ki? Anlama, düşünme, söz söyleme gücü yoktu.

İşte böyle bir varlığa Allah kendi bilgisini nasip ediyor. Onu muhatap kabul ediyor ve vahyini gönderiyor. Bundan daha büyük bir şeref olur mu? Sen, seni böyle bir damla sudan yaratan, seni adam edeni inkâr mı ediyorsun? Kendi kendini yarattığını, kendi kendini adam ettiğini mi zannediyorsun? Babanın sulbünden ana rahmine düştüğün, atıldığın zamanı bir hatırlasana. Adam olacak hiçbir tarafın yoktu. Gücün, kuvvetin, bilgin, görüşün yoktu. Elin, ayağın, çevren, fırsatın, imkânın yoktu. Evin, barkın, paran, pulun, bağın, bahçen yoktu. Hiçbir şeyin yoktu. Şu anda sen adamsan ve bütün bu imkânlara sahipsen unutma ki bütün bunları sana Allah verdi ve seni adam eden de Allah'tır.

Eğer şu anda aklım var diyorsan onu sana veren Allah'tır. Şu anda malım var diyorsan, onu sana veren O'dur. Ekonomik gücüm, siyasal gücüm var diyorsan bunları da sana veren O'dur. Sahip olduğun, benim dediğin neyin varsa hepsini sana veren O'dur. Sen bütün bunları sana veren ve seni yoktan var eden Rabbini nasıl inkâr ediyorsun? Nasıl oluyor da her şeyini kendisine borçlu

olduğun Rabbini diskalifiye ederek kendi tanrılığını iddia ediyorsun?! Utanmadan nasıl oluyor da, "Kıyametin kopacağını zannetmiyorum, bu saltanatımın biteceğini de ummuyorum" diyerek Allah'ın haberlerini inkâr ediyorsun? Nasıl oluyor da "Ölümden sonra bir daha dirilme olmamalıdır, hesap-kitap olmamalıdır" diyerek Allah'a akıl vermeye, Allah'a yol göstermeye ve O'na ortaklık iddia etmeye kalkışıyorsun? Bunu nasıl yapabiliyorsun? Allah'ın yoktan var ettiği, Allah'ın ana rahme atılan bir damla kandan çıkarıp adam ettiği bir varlık olarak nasıl ona isyan edebiliyorsun? Kendini bir şey mi zannediyorsun? İnsanoğlu yeniden diriltileceği konusunda neden hiç düşünmüyor? Onu dirilten öldürmeye, öldüren diriltmeye Kâdir değil mi? Yaratırken bir damla sudan ya-ratmaya Kâdir de, yeniden yaratmaya Kâdir değil mi?

8-9. "Şüphesiz Allah, gizliliklerin ortaya çıkacağı gün, insanı tekrar yaratmaya Kâdirdir."

İnsanı bir damla sudan yaratan, onu doğumundan ölümüne kadar koruyan, yaşatan, onu korumak ve hayatını düzenlemek için meleklerini gönderen, sürekli onu kontrolü ve lütfu altında tutan Allah, elbette onu öldürdükten sonra da yok olup gitmekten de korumaya muktedirdir.

Bu adamlar bakmıyorlar mı? Görmüyorlar mı? Hiç düşünmü-yorlar mı? Gökleri ve yerleri yaratan, onları var etmekten yorulmayan, aciz kalmayan, bıkıp usanmayan, yılgınlık göstermeyen, her şeyi yaratan ve yarattıklarının tümünün hayatını, rızıklarını ve yaşam şartlarını hazırlayan ve bunları yaparken de asla bir yorgunluk hissetmeyen Allah'ın ölüleri de diriltmeye Kâdir olduğunu görmüyorlar mı? Bunu anlamıyorlar mı? Bunu bilen, bunu beceren, buna güç yetiren bir Allah ölüleri diriltmeye güç yetiremez mi?

Burada insanın bir damla sudan yaratılışına dikkat çeken Rab-bimiz Kur'an'ın başka yerlerinde başka delillerden de söz eder. Meselâ insanın ölümünden sonra tekrar diriltilişinin göklerin ve yerin yaratılışından daha zor olmadığı, kupkuru ölü bir toprağın emriyle canlandırılışı gibi örnekler verir.

Meselâ bir çöl veya bir buzul düşünün. O kupkuru toprağa gökten suyu indirildiği zaman o toprağın titrediğini, kabardığını, toprağın canlanıp hayat için harekete geçtiğini görürsün. Şüphe yok ki ona hayat veren, onu böylece ölü iken dirilten Allah, elbette ölüleri de işte böylece diriltir. İndirdiği yağmurla ölü toprağı dirilten Allah, aynen bunun gibi indirdiği vahiyle de ölü kalpleri diriltir. İndirdiği vahiyle Rabbimiz ölülerden diriler çıkarır, kâfirlerden mü'minler oluşturur.

Ya da öldükten sonra kıyamet günü sizleri öylece diriltip yeniden hayat verecektir. Şüphesiz ki o her şeye Kâdirdir. Yani iradesini her neye tevcih buyurmuşsa, o, anında vücuda geliverir. Allah için zor diye bir şey düşünülemez. O, "ol" der, her şey oluverir. Aslında bu ây-et insanı düşünmeye dâvet ediyor. Şu kendini bir şey zannedip Rab-bine, Rabbinin âyetlerine karşı mücâdeleye girişen insanı derin derin düşünmeye sevk ediyor. Sizi bir damla sudan yaratan, sadece sizi değil, tüm bu varlıkları, gökleri ve yeri yaratan Allah sizi ikinci defa ya-ratamaz mı? Bütün bunlara güç yetiren, sizi ikinci defa yaratmaya güç yetiremez mi?

Allah ölümünüzden sonra hesap-kitap için sizi tekrar diriltecek ve o gün:

O gün sırlar çözülecek. O gün gizliler açığa çıkacak, saklılar deşifre edilecek. İyilik ya da kötülük adına insan ne yapmışsa hepsi ortaya dökülecek. Kalplerdekiler, sinelerdekiler devşirilecek, derlenip toparlanacak. Göğüslerdeki tüm niyetler, düşünceler, arzular, hedefler, tutkular ortaya dökülecek. İnsanların yaşadıkları hayatta kalplerin-de besledikleri, içlerinde taşıdıkları, gönüllerinde gizledikleri her şey açığa çıkacak, ortaya dökülecektir. İnsanın gizlediği, sakladığı tüm sırları deşifre edilecek, tüm ayıpları ortaya dökülecektir. Yani kalplerin hâsılası devşirilecektir. Kim ne düşünmüş? Kim ne yapmış? Kim ne yapmayı hedeflemiş? Yaptıklarını yaparken ne adına, kim adına yap-mış? Kimi razı etmek için yapmış? Yaptıklarının yaptırıcısı kim miş? İşlediği ameli hangi niyetle işlemiş? Allah için mi, toplum için mi işlemiş? Çevreyi memnun etmek için mi yapmış? Ya da âdetler böyle is-tiyor, âmir böyle emrediyor diye mi? Bunun açığa çıkarılması için kalplerdekiler ortaya dökülecek. Çünkü yaşadığımız bu hayatta insanın kalbinde taşıdığı niyetler çoğu kez dışa vurulanların aksi olmaktadır. Ama orada gizlenenler açığa çıkarılacaktır. Veya amel defterleri açığa çıkarılıp o defterlerde toplananlar ortaya dökülecektir.

İnsan ne yapmışsa onlar hesap kitap dönemi açığa çıkacaktır. Bir de anlıyoruz ki o gün ameller zâhirlerine göre değerlendirilmeyecek, mücerret amellere bakılmayacak, o ameli işlerken kişinin kalbinde taşıdığı niyetlerine bakılıp ona göre değerlendirilecektir. Kalplerin ve işlediklerinin hâsılasından kastın bu olduğunu anlıyoruz.

Rasûlullah Efendimizin hadislerinin ortaya koyduğuna göre ***"Ameller niyetlere göredir."*** Ameller ancak niyetle sahih olur. Ameller ancak niyetle kabul görür, yani ameller ancak niyetleriyle değerlendirilir. Veya niyetsiz amellere itibar edilmez. Ameller, niyetsiz mücerret bir değer ifade etmezler. Amellerin mihenk taşı, değerlendirme kıstası onları işlerken taşınan niyetlerdir. Hattâ Rasûlullah Efendimizin başka bir hadislerinden anladığımıza göre bu değerlendirmede amellerin sonuna, neticesine itibar edilmektedir. Rasûlullah

Efendimiz: ***“Amellerin makbul ya da merdut oluşu onların sonuna göredir”*** buyurmaktadır.

Bunu bilen, bundan haberdar olan da sadece Allah’tır. Allah-tan başka hiç kimsenin insanların kalplerinden geçenleri bilmesi ve amelleri değerlendirmesi mümkün değildir. İşte kıyamet günü dünyada insanlara saklı kalan bu niyetler de açığa çıkarılacaktır.

10. “O gün, insanın gücü de, yardımcısı da olmaz.”

İşte böyle her şeyin ortaya döküldüğü bir hengamede insan ne kendi kendisine bir yardımda bulunabilir, ne de kendisini bu sorgulamadan kurtaracak, o günün azabını kendisinden defedebilecek bir yardımcı bulabilir.

Daha önce dünyaya ilk geldiğiniz zaman nasıl âciz, güçsüz ve yalnızsanız, şu anda da Allah’ın huzurunda güçsüz ve yalnızsınız. Dünyaya geldiğiniz günü bir düşünün. Yalnızdınız, yapayalnızdınız. Gücünüz, kuvvetiniz imkânınız, saltanatınız, paranız, pulunuz, bilginiz, çevreniz, krediniz, makamınız, mansıbınız, hiçbir şeyiniz yoktu. Âciz, güçsüz, kuvvetsiz bir bebek olarak dünyaya gelmiştiniz. Bütün bu imkânları size veren Rabbinizi unuttunuz da, O’na karşı tanrılık id-diasına kalkıştınız. Zannettiniz ki bütün bunları kendiniz kazandınız? Zannettiniz ki hayatın sahibi sizlersiniz. Zannettiniz ki hayatın sahibi kendinizsiniz. Zannettiniz ki size hiç ölüm gelmeyecek ve hesaba çe-kilmeyeceksiniz.

Hayır hayır! Aldandınız, hayatın da, ölümün de sahibi Allah’tı. Bakın şimdi hayatınızı, gençliğinizi, güzelliğinizi, gücünüzü saltanatınızı, çevrenizi, paranızı, pulunuzu, iktidarınızı arkanızda bırakıp geldiniz. Hani nerede gücünüz? Nerede iktidarınız? Nerede mallarınız? Nerede koltuklarınız? Nerede saltanatınız? Nerede tanrılığınız? Nerede peygamberliğiniz? Hani nerede vahiyleriniz? Nerede kullarınız? Nerede size alkış tutan ve sizin kanunlarınıza itaat eden gönüllü kullarınız? Nerede sizin o gönderdiğiniz vahiylerinizi halka uygulatma kavgası veren gönüllü peygamberleriniz? Valileriniz, kaymakamlarınız, hakimleriniz, savcılarınız nerede? Nerede güvendikleriniz, dayan-dıklarınız? Nerede size sadâkat yemini yapan yardakçılarınız? Hani niye terk etti onlar sizi? Hani şu sizin şefaatçilerinizi da göremiyoruz. Niye gelmiyorlar sizi bu durumdan kurtarmaya? Hani koltuklarının al-tına girerek sizi kurtaracaklarına inandığınız için kendilerinden talimatlar alıp uygulamaya çalıştığınız büyükleriniz nerede? Hani karşılarında sığınma talebinde bulunduklarınız? Kendilerine dua edip imdadınıza çağırdıklarınız nerede?

Hayır hayır! Orada ne kendi gücünüz, ne de yarımcılarınız var. O gün sizi kurtaracak ne kendi gücünüz, ne de yardımcılarınız var. O gün oğul babadan, baba oğuldan kaçacak. Kadın kocasından, koca karısından kaçacaktır. Hiçbir

kimseden fidye kabul edilmeyecek. Dün-ya kadar malınız, mülkünüz olsa bile, beş para etmeyecek. Hiçbir kimseden para, pul kabul edilmeyecek. Hiçbir kimse de kimseye şefaat edemeyecek. Herkes Rabbinin huzurunda bir hesabın beklentisi içinde olacaktır. Hiç kimseye de yardım olunmayacaktır. O gün ne babanın evlâdına, ne evlâdın babasına, ne kocanın karısına, ne âmirin memuruna sağlayabileceği bir şey yoktur. Herkes yardımcısız ve yalnız olarak Allah'ın huzuruna gidecektir. Melikler yalnız, mâlikler yalnız, hükümdarlar, krallar, hacılar, hocalar yalnız ve hattâ peygamberler bile yalnız. Hepsi de çaresiz Allah'ın kendilerine vereceği hükme razı olacaklardır.

Öyleyse gelin ey insanlar, o günün inancıyla, o günün hazırlığı içinde bir hayat yaşayın. Rabbinizin sizi yoktan var edişini, hem de akıllara durgunluk verecek bir biçimde bir damla sudan var edişini, imtihan için burada tutuşunu, sonra bu imtihanın bitiminde sizi tekrar dirilteceğini anlayın da, Rabbinizin istediği biçimde bir hayat yaşamaya yönelin. Rabbinizin Kitabına ve elçisinin sünnetine müracaat ederek yaşayın. Eğer bu kadar uyarı sizi hâlâ harekete geçirmediyse, bir de Rabbinizin rubûbiyet ve ulûhiyetine tanıklık eden şu âyetlerine kulak verin:

11-12. "Yağmurun dönüşünü sağlayan göğe ve yarılan yeryüzüne andolsun ki."

Dönüşümlü olan semâya ve çatlayıp yarılan yere yemin olsun ki! Eken semâya ve bitiren arza yemin olsun ki!

Rac', dönüşümlü semâ demektir. Yerdeki sular buharlaşıp gökyüzüne taşınır, sonra yine yeryüzüne döner. Böyle dönüşümlü se-mâya yemin ediliyor. Arzı sad'da bitki bitirmek için yarılan arz demektir. Rabbimiz bizim ihtiyacımız olanları arzı yararak çıkarmaktadır.

Gökyüzüne de, arza da bu görevi veren Allah'tır. Her ikisinin de boynundaki kulluk ipinin ucu Allah'ın elindedir. Her ikisini de bizim hizmetimize sunan Allah'tır. O Allah ki, gökten yere gireni, semâdan yere ineni, ondan semâya çıkanı bilen ve takdir edendir. Semâdan ineni, semâya çıkanı, arza bakanı, semâya nazar edeni, hepsini bilendir. Öyle bilir ki Allah, toprak altındaki her bir taneyi, her bir yaprağı, her bir fidanı, yeryüzüne düşen her bir damla yağmuru, gökyüzüne yükselen her bir gram bulutu, buharı hepsini bilmektedir. Hepsi de Allah'ın bilgisi altındadır. Eğer tüm bunları ihata edecek bilgisi olmasaydı, böylesine muazzam bir âlemin nizamının kurulmasına imkân ve ihtimal olmazdı.

13. "Doğrusu bu Kur'an kesin bir sözdür. O, eğlence için değildir."

Muhakkak ki bu Kur'an fasl bir sözdür. Hakkı bâtılı, iyiyi kö-tüyü, doğruyu yanlışı birbirinden ayıran ve insanları Hakka ulaştıran bir sözdür bu kitap.

Bu kitap, bilen insanlar, aklı başında kimseler için her şeyi açık açık ortaya koymuştur. Hak ve bâtıl, doğru ve yanlış fâsılalı fâsılalı anlatılmıştır. Onda her konuya ait uygulayabileceğiniz hükümler vardır. Rabbimiz bu kitabında anlattıklarını tekrar tekrar anlatmış. Bir yerde anlatılan, başka bir yerde bir daha anlatılmış.

Meselâ âhireti anlatmış Rabbimiz, araya başka konular koymuş, sonra dönüp aynı âhireti bir daha, tafsilatlı olarak anlatmış. Hiçbir şüpheye ve tereddüde mahal bırakmayacak biçimde her şey tafsilatlı olarak anlatılmıştır. İnsan yeryüzünde nasıl yaşamalıdır? Nasıl bir hayat programı izlemelidir? Rabbi ile nasıl bir ilişki içinde bulunmalıdır? Çevresiyle nasıl bir uyum sağlamalıdır? Diğer varlıklara karşı yeri ve görevleri nelerdir? Hayatına nasıl bir program yapmalıdır? Nasıl mutlu olur? Nasıl huzursuz olur? Rabbine karşı nasıl kulluk yapmalıdır? Hangi yol kendisini dünyada felâkete, âhirette de cehenneme götürür? Nasıl bir hayat programı kendisini dünyada saadete, âhirette de cennete götürür? Bunların tamamı açık açık, tafsilatlı olarak bu kitapta ortaya konmuştur. İnsanların şu konu bizim için bu dünyada müphem kalmış, bu konuda nasıl davranacağımızı bilemiyoruz diyebilecekleri hiçbir şey yoktur.

Tüm asırların, tüm zamanların ve mekânların, tüm insanlığın ve tüm varlıkların ihtiyaçları, hareket tarzları, hayat programları bu kitapta açık açık anlatılmıştır. Ama unutulmamalıdır ki, bu kitapta her şeyin fâsılalı fâsılalı, tafsilatlı tafsilatlı anlatılması insan olanlar, adam olanlar içindir. Yani akıllarını kullanıp bu kitabı hidâyet rehberi bilip, bu kitabı hayat programı bilip ona müracaat edenler içindir. Ben bunsuz mümkün değil yol bulamam, yolu yol bilene sormadan, yol bilenin elinden tutmadan, yol bilenin gönderdiği haritayı ele almadan, pusulaya müracaat etmeden mümkün değil ben yolumu bulamam diyen insanlar içindir. Beni yaratan, beni bu dünyaya getiren, beni yaşatan, benim yaşamam için yeryüzünde her türlü şartları hazırlayan ve sonunda da elimde olmadan beni öldürüp hesaba çekecek olan Rabbim elbette benim nasıl bir hayat yaşamam gerektiğini benden daha iyi bilir diyerek O'nun kitabına müracaat eden kişiler içindir bütün bu âyetler.

Her dönemde insanlar yollarını bulsunlar, hayatlarına onunla çeki-düzen versinler diye onlara böyle bir fasl olan, her şeyi açık açık anlatan hayat programı göndermiştik. Hem öyle bir kitap ki, soru sor-malarına, şaşırıp kalmalarına mahal bırakmayacak biçimde, başka hiçbir şeye muhtaç olmayacakları biçimde her şeyi açık açık onda an-latmıştır. Her şeyi bir bilgiye göre tafsil etmiştir Rabbimiz. Her şeyin en ince teferruatına kadar ayrıntısını

vermiştir o kitapta. İnsanlara her konuda yol gösterecek, insanları dünyada huzur ve saadete, hidâyete, kulluğa ve sonunda cennete ulaştıracak net bilgiler vardır o kitaplarda.

Bir de Furkân'dır bu kitap. Furkân, fark eden, ayıran anlamınadır. Kur'an'ın bir adı da Furkân'dır. Yani hakkı bâtıldan, bâtılı haktan ayıran demektir. Bir de fark ettiren anlamınadır Furkân. Kitap kişiye yolunu fark ettirir, hayatını fark ettirir. Kitapla beraber olan kişi, ha-yatındaki tüm bozuklukları, tüm şirkleri, tüm bozuk düzenlikleri fark ediverir. Kitabın böyle fark ettirici ve ayırıcı bir özelliği vardır.

Bu kitap kavlu'l-fasl'dır. Bu kitabı tanımadan, bu kitapla tanışmadan bizim hak ve bâtılı tanıma imkânımız yoktur. Furkân'a ulaşmadan bizim hakkı ve bâtılı tanıyıp, Hakka tabi olup bâtıldan uzak bir hayata ulaşmamız kesinlikle mümkün değildir. Bir de bu bize şunu hatırlatıyor ki değer yargısı olarak bizim Allah'tan, Allah'ın kitabından başka birilerini kabul etme hakkımız yoktur. Yani bir şeye iyi ya da kötü deme yetkimiz yoktur. Haram ya da helâl deme yetkimiz yoktur. Şu anda birilerine sorsanız hepimiz ayrı ayrı bu iyi, şu kötü deriz. Öyle değil, Allah'a soracağız, Allah iyi demişse iyidir, kötü demişse kötüdür. "Bana göre bu iş böyledir!" Olmaz, sana göre olmaz. Bana göre de olmaz. Ya ne? Dikkat ederseniz şu anda demokratik bir hava içinde insanlar herkese her şeyi soruyorlar da Allah'a sormuyorlar. Problemleri Allah'a sormamanın sebebi de o probleme çözümü Allah'ça buldunuz mu, artık diğer insanların hayat hakkı olamayacak da ondan. Çünkü hak ve bâtılı en iyi halleden Allah'tır, onun Furkân olan kitabıdır.

Bu kitap eğlence de değildir. Eğlence olsun diye, laf olsun diye göndermemiştir Allah bu kitabı. Hezl değil ciddi bir kitaptır bu.

Şaka, alay, latife, kaba mizah ve hezeyan anlamında bir terim. Şaka, alay ve latife kastiyle söylenen veya yazılan şeylerle ciddi bir eserin, aynı formda fakat mîzâhî şekilde yazılmış benzeri de "hezl"in tanımı içine girmektedir. Mizahla karışık alaycı sözlere; "hezl âmîz", "hezel" söyleyen, şakacı kimselere; "hezl-gû" ve hezel tarzında yazıl-mış alaycı eserlere "hezeliyât" denir.

"Hezl", Arapça bir kelime olup, Arap dilbilgisinde, birinci, ikinci ve dördüncü babların ortak masdarıdır. Bazı yerlerde, şaka ile "hezl" aynı manada kullanılmakla beraber, şaka; kapalı ve ince nükteli, "hezl" ise daha çok açık-saçık ve az çok edep dışı olur. "Hezl" keli-mesi, Kur'an-ı Kerîm'de tek bir âyette, işte bu sûrenin bu âyetinde cid-dinin karşıtı olan şaka, alay ya da hezeyân anlamında kullanılmıştır.
Rabbimiz göğe ve yıldıza kasem ettikten sonra, dikkatleri insanın ya-ratılışına çeviriyor. Yaratılanlar içinde en karmaşık yapıya sahip olan insanı, görünüşte

basit, atılmış bir sudan gâyet kolaylıkla nasıl yarat-mış olduğunu son derece vecîz bir şekilde ifade ettikten sonra, "giz-liliklerin ortaya çıkacağı gün onu tekrar yaratmaya kadir" olduğunu hatırlatıyor. Sonra da buyuruyor ki: "Andolsun o dönüş yeri olan göğe ve yarılan yere ki, şüphesiz o, kesin bir hükümdür. O, asla "hezl" (şa-ka, eğlence, hezeyân) değildir."

Evet böylece Rabbimiz yukarıdaki sözlerin bir şaka veya bir eğlence olmadığını, bunu insanoğluna haber veren Kur'an'ın da aynı şekilde "hezl" olmadığım yeminle te'yid ediyor. Rasulullah (s.a.s)'dan rivâyet edilen bazı hadislerde de "hezl" kelimesinin şaka manasında kullanıldığını görüyoruz. Nitekim Ebu Musa el-Eş'arî, Allah Resûlünün şöyle dua ettiğini nakleder:

"Allah'ım hatamı, cehlimi, işlerimde aşırılığımı ve senin benden daha iyi bildiğini mağfiret et! Allah'ım, "hezlimi'; ciddimi, hatamı ve bilerek yaptıklarımı affet! Bunların tümü bende mevcuttur"
(Buhârî, Daâvât, 60; Müslim, Zikr, 70).

Diğer bir hadiste şöyle buyurulur:

"Dikkat! Yalancılıktan şiddetle kaçının. Çünkü ne ciddi ne de "hezl" (şaka) yollu yalancılık mübah değildir, müslümanın şanına yakışmaz"
(İbn Mace, Mukaddime, 7).

Buna benzer bir hadis de Dârimî'nin "Sünen"i ile İbn Hanbel'in "Mûsned"inde kayıtlıdır:

"Ravilerin en kötüsü yalan rivâyet edenlerdir. Çünkü ne ciddi ne de şaka olarak yalan mübah değildir"
(Dârimî, Rikak, 7).

Talâkla ilgili meşhur bir hadiste:
"üç şey vardır ki, ciddisi de ciddidir "hezl"i de ciddidir: Nikâh, talâk ve ric'at (ric'î boşamadan sonra iddet içinde eşe dönme)" buyurulmaktadır.
(Ebû Dâvûd, Talak, 9; İbn Mâce, Talak, 13).

Yani bir erkek, bir kadınla nikâhlanır veya nikâhlı karısını bo-şarsa, ya da bir iki talâkla boşadığı hanımına iddet süresi henüz bit-meden dönüş yaptıktan sonra bu işlerden herhangi birini ciddi yap-madığını şaka ettiğini iddia edemez. Böyle bir iddia geçersizdir. Çün-kü bu işler şakaya gelmez.

"Hezl-hüzl" kelimesinin diğer bir mânâsı da; zayıflamak, güç-süz ve takatsiz kalmaktır. Bir insana veya hayvana eziyet ederek ya da yiyecek vermeyerek zayıf düşürmek suretiyle ölümüne sebebiyet vermektir. Hz.

Peygamber (s.a.s)'den bu manaları ihtiva eden hadis-ler de nakledilmiştir: Nitekim Ebu't-Tufeyl'den şöyle dediği rivâyet edilmiştir: İbn Abbas'a; - Ne buyurursun, Kâbeyi üç tavaf remel (koşar adım) ve dört tavaf (âdî yürüyüş) meselesi sünnet midir? Kavmin bu-nun sünnet olduğumu söylüyor, dedim. İbn Abbas; - Hem doğru söy-lemişler hem de yanlış! Cevabını verdi. Bu sözünüzün anlamı nedir?
- "Hem doğru söylemişler hem de yanlış" sözünün manası nedir? De-dim. İbn Abbas şöyle söyledi: - Rasulullah (s.a.s) Mekke'ye gelince müşrikler; "gerçekten Muhammed ve ashabı zayıflıktan Beyt'i tavaf edemiyorlar", dediler. O'na hased ediyorlardı. Bunun üzerine Rasulül-lah (s.a.s) ashabına üç tur remel yapmalarını, dört tur da alelade yü-rümelerini emir buyurdu" (Müslim, Hac, 237).

Bir diğer hadiste şöyle buyurulmaktadır:

"Bir kadın kedisi sebebiyle cehenneme girmiştir. Onu bağlamış ne kendisi ona yiyecek vermiş ne de yerdeki haşerelerden yemesine fırsat vermişti. Nihâyet hayvan zayıflıktan öldü"
(Müslim, Birr, 135).

Evet, bu kitap bir hezl değildir. Onda boş, bâtıl ve abes hiçbir şey yoktur. O Hakîm olan Allah'tan gelme Hakîm bir kitaptır. Bu kitap insanların kitaplarına benzemez. Yeryüzündeki tüm kitaplar, kitapçıklar, ister daha önce Allah'tan gelmiş ama sonradan insanların tahrif ettikleri semavî kitaplar olsun, isterse insanların kendi elleriyle Allah'ın indirdiği kitaplardan esinlenerek yazdıkları, oluşturdukları kitaplar olsun fark etmez, beşerin elinin değdiği, kaleminin işlediği hiçbir kitap bu kitabın yerine geçemez. Hiçbir kitap bu kitaptan öne alınamaz. Hiçbir kitap, hiçbir yasa, hiçbir sistem bu kitabın yerine ikâme edile-mez.

Bu öyle büyük, öyle ciddi, öyle azîm bir kitaptır ki, yarın mezara girilince de insanların tümü bu kitaptan hesaba çekileceklerdir. "Kitabın nedir?" sualiyle bu kitabı tanıyıp tanımadığımızdan, bununla ilgilenip ilgilenmediğimizden, bunu diğer beşer kitaplarının önüne geçirip geçirmediğimizden, buna en üstün pâyeyi verip hayatımızı sadece buna sorup sormadığımızdan, yani bununla amel edip etmediğimizden hesaba çekileceğiz. Soru bu kitaptan çıkacak, hesap bu kitaptan verilecektir. Hayatınızın hesabını bu kitaba göre vermek zorunda kalacaksınız.

Rabbimiz buyuruyor ki, "Bu kitap oyun ve eğlence konusu de-ğildir." Allah'ın âyetlerini oyun konusu yapmaya kalkmayın. Allah'ın âyetlerini alaya almayın. Allah'ın âyetlerini kendi zevklerinizi tatmine imkân verecek şekilde oyun ve eğlence yerine koymayın, Allah'ın âyetleriyle dalga geçmeye kalkmayın. Başkalarının kitaplarını, başkalarının yasalarını uygulamaya koymak

üzere sakın ha Allah'ın kitabını ikinci plana almayın. Dünyada da, âhirette de derbederliğinizi kendi ellerinizle hazırlamayın, diyor Rabbimiz.

Ey Müslümanlar, bu konularda işi hafife almaktan son derece sakının! Allah'ın âyetlerini oyun ve oyuncak haline getirmeyin! Böyle bir kitap göndererek Allah'ın sizleri sorumluluk yüklenecek konuma getirdiğini, size şereflerin en büyüğünü lütfettiğini asla unutmayın! O size kitap vermiş, size hikmeti öğretmiş, sizi bütün milletlere önderler kılmış, sizi yeryüzünün en âlimi, en hakimi yapmıştır. Sizi vasat ümmet yapmış, denge unsuru yapmış, yani sapıkların sapıklık noktalarını sizin şahsınızda görebilmeleri, bilebilmeleri için sizi denge unsuru bir ümmet yapmıştır. Bu sebeple sizin bu kitaba dayalı örnek yaşayışlarınızla tüm dünya insanlığına örnek olmanız gerekirken, böyle kendi kendinize kitabınızla diyaloglarınızı keserek, vahiyden habersiz bir hayat yaşamanız, kitabı ciddiye almamanız size asla yakışmaz, diyor Rabbimiz.

15-16. "Gerçekten onlar düzen kuruyorlar. Ben de bir düzen kurmaktayım."

Kâfirler, dinsizler Allah'ın nûrunu söndürebilmek, Allah'ın dinini yok edebilmek için tuzaklar kuruyorlar, Müslümanlara karşı komplolar hazırlıyorlar. Onların bir hesapları varsa, benim de bir hesabım vardır, diyor Rabbimiz. A'raf sûresinde de şöyle buyruluyor:

"Âyetlerimizi yalan sayanları, bilmedikleri yönden, ağır ağır sonuçlarına yaklaştıracağız. Onlara bilerek mühlet veririm, çünkü Benim düzenim çetindir."
(A'râf 182,183)

Sanki Rabbimiz şöyle diyor: "Ey benim yeryüzünde az ama şerefli kullarım! Sizler hiç üzülmeyin! Sakın bu çoklar karşısında ümitsizliğe düşmeyin! Sizler üzerinize düşen neyse sadece onu yapın. Ben bu çoklara, bu hayvanlardan daha aşağı olanlara, bu kendilerine verdiğim insanî melekelerini kullanmadıkları için âyetlerimizi yalan sa-yan, âyetlerimizi yok farz eden, âyetlerimizi boşa çıkaran ve işlemez hale getirenlere mühlet vermekteyim. Onların yollarını açmaktayım ve onları yavaş yavaş, hiç bilmedikleri açılardan, hiç hesap edemedikleri noktalardan derecelendireceğim. Onları ağır ağır derecelendireceğim."

Anlayabildiğimiz kadarıyla bu derecelendirme işi onların küfürde, şirkte, nifakta ne olduklarının, ne kadar ileri gittiklerinin ifadesi an-lamınadır. Çünkü onların her biri dünyada gerçekleştirilen bu derece-lendirmenin karşılığı olarak hak ettikleri cezaya çarptırılacaklardır. Herkesin hesabı amellerine göre

tutulacak ve belirlenecektir. Hani şu anda bu kâfirler de Müslümanları fişlemeye çalışıyorlar ya, işte anlı-yoruz ki Allah da onları dosyalamaktadır.

Kalem sûresinde de aynı konunun anlatıldığını görüyoruz:

"Ey Muhammed! Kur'an'ı yalanlayanları Bana bırak; Biz onları bilmedikleri yerden yavaş yavaş azaba yaklaştıracağız. Onlara mehil veriyorum; doğrusu Benim tuzağım sağlamdır."
(Kalem 44,45)

Burada da diyor ki Rabbimiz: "Ey peygamberim! Sen o kâfirleri bana bırak! Endişe etme sen! Kafana takma onları! Sen yoluna devam et! Onların ipleri benim elimdedir! Yakında göreceksin, ben, benim dâvâma düşman olan, benim sistemime karşı savaş açan o kâfirleri bilemeyecekleri, anlayamayacakları yönlerden, hesap edemeyecekleri biçimde yavaş yavaş azaba, ikâba, cezaya yaklaştırmaktayım. Şu anda onlar kuş beyinleriyle Müslümanları yalnız ve korumasız zan-nediyorlar. Onların safında benim olduğumu unutuyorlar. Onlar benimle savaştıklarının farkında değiller.

Ben onların iplerini uzatıyorum. Onlara mühlet veriyorum. Arzu ve istekleriyle onları baş başa bırakıyorum. Onun başarılı olduklarını zannediyor ve aldanıyorlar. Aslında ben onları imhal ediyorum. Onlara zaman ve fırsat veren benim. Ama bilesin ki ey peygamberim ve ey peygamber yolunun yolcuları, ben imhal ederim, zaman veririm ama asla ihmal etmem. Çünkü benim fendim sağlamdır. Benim tuzağım, planım, tedbirim pek yamandır. Ben tuzak kurdum mu, tedbir aldım mı, yakaladım mı onu kimse bozamaz, kimse ondan kaçıp kurtula-maz.

O halde ey peygamberim:
17. "Ey Muhammed! Sen inkârcılara mehil ver; onlara mukabeleyi biraz geri bırak."

Sen biraz mühlet ver onlara. Biraz müsaade et, biraz bırakıver onları, şöyle biraz iplerini gevşetiver peygamberim. Yani bu kâfirlerin defterlerinin dürülmesi, iplerinin çekilmesi, helâklerinin hızlandırılması konusunda acele etme peygamberim. Ya Rabbi, hani ne oldu? Bu kâ-firleri hâlâ niye yaşatıyorsun? diye acele etme. Biraz salıver onları, di-yor Rabbimiz. Dikkat ediyor musunuz mânâya? Kim izin verecek? As-lında izni, mühleti, güçlü, güçsüze verir değil mi? İslâm'ın ilk yıllarında gelen bu âyet, etrafında kendisine iman etmiş on kişi bile yokken peygamberin güçlü, kâfirlerin de güçsüz olduğunu haber veriyordu.

Demek ki safında Allah olan bir toplum üç kişi de olsa, tüm dünyadan güçlüdür, bunu hiçbir zaman hatırımızdan çıkarmayacağız. Unutmamalıyız ki biz Allah taraftarıyız ve bizim karşımızdaki tüm kâfirler de Allah düşmanlarıdırlar. Onların ipleri Allah'ın elindedir. Bakın Meryem sûresinde de Rabbimiz bu hususu şöyle anlatır:

"Ey peygamberim, onların acele yok olmalarını isteme, çünkü biz onların günlerini, nefeslerini saydıkça sayıyoruz."

Unutmayın ki onların nefeslerini bile Allah saymaktadır. Nefes alış-verişleri bile Allah'ın kontrolündedir. Allah onlara dünyada bir kısım şeyleri yapmaya ve zâhiren galipmiş gibi görünmeye izin verir ama yakında onların işlerini bitirecektir.

Bu sûre de burada sona erdi. Rabbim gereğiyle amel eden kullarından eylesin. Sübhanekallahümme ve bihamdik. Eşhedü en la ilahe illa ente, estağfiruke ve etûbü ileyk.